

[Indenrigsministeren.]

ville ønske, at jeg havde så megen klarhed derved som det ærede medlem, der, til trods for at man ikke kan overse det, alligevel kan konstatere, at lovforslaget vil betyde en overvæltning af byrden på den lille mand og en stor besparelse for den store mand.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Ove Hansen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen.

(Lovforslaget (nr. 49) findes i tillæg A. sp. 345, fremsættelsen i tidenden sp. 1127).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ove Hansen: Da vi sidst ændrede loven om personlig skat til kommunen — det var i marts 1961 — gav vi de mindre købstæder, d. v. s. købstæder med under 4.000 indbyggere og forstæderne til disse købstæder, adgang til en vis valgfrihed med hensyn til størrelsen af det personfradrag, som der nu er adgang til at give skatteyderne. For forsørgere kunne fradraget enten være 4.000 kr., 3.500 kr. eller 3.000 kr. I de kommuner, som ikke var forpligtet til at gå over til anvendelse af personfradrag, tillod man ligeledes valgfrihed med hensyn til fradragens størrelse. De fradragsbeløb, som her er nævnt, skulle kun være gældende i 2 år til og med 1962-63.

Nu foreslår den højtærede indenrigsminister imidlertid, at de samme fradrag skal være gældende fra og med skatteåret 1963-64. Jeg synes, det er et rimeligt forslag. Selv om mit parti gerne ser, at der gives så store fradrag som muligt, skal det erkendes, at der i visse kommuner findes så lave gen-

nemsnitsindtægter pr. skatteyder, at det kan gøre det vanskeligt at give større personlige fradrag. Jeg vil kun henstille til kommunerne, at man giver så store fradrag, som man finder det økonomisk forsvarligt.

Der er nu kun ca. 300 sognekommuner tilbage, der benytter sig af det gamle ligningssystem. Jeg tror endda, at en del af disse kommuner fra og med det nye skatteår i 1963 vil gå over til at anvende beskatningsprocenter. Der er gået 3 år, siden vi fik loven om anvendelse af beskatningsprocenter. Jeg synes, det er glædeligt, at så mange kommuner, som tilfældet er, frivilligt er gået over til den nye beskatningsform. Om et par år er der næppe flere kommuner, der anvender det gamle system.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Thisted Knudsen: Det er jo almindelig kendt, at det parti, jeg tilhører, anbefaler ethvert fornuftigt forslag. Vi betragter dette som et fornuftigt forslag, og så har det altså partiet venstres fulde og ubetingede støtte.

Vestergaard Poulsen: Selv om det lille lovforslag, vi her behandler, er af rent formel art, vil jeg dog gerne som en af dem, der har dette område på nært hold, komme med et par principielle betragtninger.

Indførelsen af et personfradrag og en beskatningsprocent ved beregningen af personlig skat til kommunen er set med en kommunalmands øjne et skridt i den rigtige retning. Det giver større ensartethed i påligningen og beregningen af skatterne, og det giver en bedre overskuelighed for skatteyderne og mere åbenhed i ligningsarbejdet. Det er samtidig en indførelse af proportionalbeskatningen i kommunerne, og endelig får de forskellige kommuner større mulighed for at kunne sammenligne beskatningens størrelse kommunerne imellem. Modsat har denne form for beregning af personlig skat til kommunerne det minus, at en ret stor part af kommunens vælgere slet ingen kommuneskat skal svare.

I bemærkningerne til det foreliggende lovforslag ses det, at 878 sognekommuner efterhånden frivilligt benytter beskatningsprocent. Heraf anvender de 700 det mindste